

РЕШЕНИЕ

№ 5627

гр. София, 07.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Лилия Йорданова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **6378** по описа за **2022** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ – С. /ДИТ-С./ срещу Решение от 25.05.2022 г., постановено по НАХД № 11748/2020 г. на Софийския районен съд /СРС/, НО, 103-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № № 22-006789 от 14.08.2020 г., издадено от директор на ДИТ-С., към Главна дирекция „Инспекция по труда“, с което на [фирма], на основание чл.416, ал.5, във вр. чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева за нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. В касационната жалба са развити доводи за незаконосъобразност на решението на СРС, като постановено при нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 от НПК. Конкретно се твърди, че с оглед събраните по делото доказателства по категоричен начин се доказва, че дружеството е осъществило съставомерните признаци на вмененото нарушение. Изтъква, че в хода на съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон. С касационната жалба се иска отмяна на решението на районния съд и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. В съд. з.

касаторът, р. пр. се представлява от юрк. Д., която поддържа жалбата.

Ответникът – [фирма], р. пр., не изпраща представител в съд. з. и не ангажира становище по делото.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е допустима като подадена в законоустановения срок и от страна по делото, за която решението по делото е неблагоприятно. По съществото ѝ, съд взе предвид следното:

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено с материалния закон.

За да постанови решението си. с което се отменя НП, въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 20.04.2020 г.. В. И. А., ЕГН [ЕГН], попълнил собственоръчно декларация и представил същата на контролно - пропускателен пункт при първокласен път № 1 /км.232+278/, обл. С., въведен като мярка против разпространяване на заразна болест, приети от МЗ, във връзка с усложняващата се епидемична обстановка от С.-19 на територията на страната, като декларирал, че живее в [населено място], обл. Л. и работи в [населено място],[жк]като полага труд за [фирма], с работодател Р. А. А.. По този повод проверяващите направили справка в ИС на ИА "Главна инспекция по труда" - Регистър на уведомленията за трудови договори, от която установили, че има регистрация за сключен трудов договор между В. И. А. и [фирма], ЕИК[ЕИК], но от 27.04.2020 г.

Разпитани като свидетели пред въззивния съд, В.А. и Р. А. твърдят, че на 20.04.2020г. са се срещнали на обекта на дружеството за да уговорят условията по бъдещия трудов договор, какъвто бил сключен на 27.04.2020г., а А. декларирал на КПП, че вече е работник на И. 89" Е., за да стигне до мястото на уговорената среща.

На 20.05.2020 г. старши инспектор в ГДИТ, въз основа на извършена проверка по спазване на трудовото законодателство, съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено на 20.04.2020 г. нарушение на чл.61, ал.1 от КТ, в присъствие на двама свидетели при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН

Въз основа на АУАН на 04.08.2020 г. е издадено процесното НП.

За да постанови съдебния акт – предмет на касационна проверка, СРС е приел, че при издаването на АУАН и НП е допуснато нарушение на изискванията на чл. 42, т. 4 и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Посочил е, че липсва описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено, тъй като не е конкретизирано на кой

строителен обект е работил А., а само формално е посочено на [улица]в [населено място], не е посочено като какъв е работил на обекта, нито каква работа е извършвал същия, което е ограничило правата на санкционираното юридическо лице. В допълнение е посочил, че извършеното нарушение на трудовото законодателство е установено единствено на основание на попълнени декларации и дадени показания от ДП, без да установи на място дали действително на посочения обект се полага труд и дали това се прави от лица без сключен трудов договор.

Решението е постановено при спазване на материалния закон.

Въз основа на извършената касационна проверка, настоящата инстанция намира за правилни и обосновани изводите на въззивния съд за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на процесното НП.

Съдържанието на АУАН и НП не съответстват на императивните изисквания разписани съответно в чл. 42, т. 4 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН за точно описание на нарушението от фактическа и правна страна, тъй като административнонаказващият орган не е посочил всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства. По аргумент от разпоредба на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, описанието на нарушението е задължителен реквизит на АУАН и следва изрично да намери обективен израз в неговото съдържание. Посочената разпоредбата е императивна и нейното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на акта за установяване на административно нарушение, но е и гаранция за правото на защита на наказаното лице. Наличието на всички законово изискуеми реквизити по чл. 42, т. 4 от ЗАНН е въпрос за формална законосъобразност на АУАН. Като задължителен реквизит, в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, се изисква посочване, в обстоятелствената част на двата акта, на описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Това изискване ще бъде изпълнено само тогава, когато са посочени всички съставомерни признаци на вмененото нарушение и те са максимално конкретизирани откъм фактически обстоятелства, в съответствие с установеното по преписката към този момент. В конкретния случай, в двата акт не е конкретизиран обекта, на който е полагал труд А., каква работа е извършвал последния и каква е била длъжността му, работно време, трудово възнаграждение; т.е. не са изложени фактически обстоятелства, въз основа на които да се провери извода на актосъставителя и административнонаказващия орган за ъществуващо трудово правоотношение. Липсата на пълно описание на нарушението, както и на всички обстоятелства, при които е извършено, така както е посочено в чл. 42, т. 4, респ. чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, представлява съществен порок на НП и е абсолютна предпоставка за отмяната му.

Отделно от гореизложеното, настоящият касационен състав споделя извода на въззивния съд, че не установява дружеството [фирма] да е осъществило състава на вмененото му нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ.

Съгласно посочената за нарушена разпоредба трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Видно

от доказателствата по делото, лицето А. е преминал КПП при първокласен път № 1, обл. С., за да се договори за сключването на трудов договор със санкционираното дружество, но не се установява, че на посочената в НП дата, А. е престираля труд за дружеството [фирма].

При така установените обстоятелства, не е налице съставомерност на посоченото в НП нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ. Предвид всичко гореизложено административнонаказателната отговорност е ангажирана незаконосъобразно, поради което правилно СРС е отменил обжалваното наказателно постановление.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.05.2022 г., постановено по НАХД № 11748/2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 103-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.